

Religió

«Serrano Pentinat ens ha posat al mapa a tot el poble de Tivissa»

Capellans de Tarragona i de Tortosa han acompanyat el sacerdot a la seva ordenació episcopal com a bisbe d'Urgell

XAVIER PETE/ AGÈNCIA FLAMA
LA SEU D'URGELL

«Agraeixo la presència del rector i l'alcalde del meu poble, Tivissa, i saludo la meua mare i la meua família, que m'acompanyen aquest dia». Amb aquestes paraules es referia un emocionat Josep-Lluís Serrano Pentinat als familiars i les desenes de veïns tivissans que aquest passat dissabte ocupaven els primers bancs de la nau de la Catedral de Santa Maria de la Seu d'Urgell, amb motiu de la seva ordenació i presa de possessió com a bisbe coadjutor d'Urgell.

Tant Pepita Pentinat, mare del nou prelat, com una representació del poble de la Ribera d'Ebre, encapçalada per Joan Cedó i Rubèn Garcia [alcalde i rector de Tivissa, respectivament], omplien autocars i cotxes particulars per no perdre's una cerimònia que ja és història de Catalunya i d'Andorra.

«Ell està content i encantat, ja que això és la seva vida», va manifestar des de les portes del temple romànic Jaume Serrano, un dels dos germans del nou pare d'aquesta Església diocesana. «Va començar de mossèn en diversos pobles de Tortosa —va continuar el germà, amb el mateix nom que el seu difunt pare— per acabar desenvolupant funcions a la Secretaria d'Estat de la Santa Seu i, després, per trobar-nos aquí, on és cridat per ser bisbe».

Des de Tivissa, però també des de Móra d'Ebre, Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant o d'Ampostà, arribaven desenes de cares conegudes per a Serrano Pentinat, com ara la tivissana Anna Maria Vidal, que es referia al fet d'haver deixat Tivissa «amb molt poca gent» amb motiu d'aquest pelegrinatge veïnal a la capital de l'Alt Urgell: «La seva humilitat i la proximitat que transmet és motiu perquè avui siguem al seu costat», va afegir.

Entre excompans de la Santa Seu, clergues (especialment de les diòcesis de Tortosa, d'Urgell i de Tarragona) i monjos com l'abat del Monestir de Poblet, Rafael Barrià, que recordava el pas en el passat de Serrano pel cenobi cistercenc essent «bon amic de

Monsenyor Josep-Lluís Serrano, després de prendre la mitra i el bàcul. FOTO: XAVIER PETE

Josep-Lluís Serrano arriba a peu a la catedral flanquejat per Joan-Josep Omella i Edgar Peña Parra. FOTO: X.P.

la comunitat»), també donava escalf al bisbe ordenat Enric Benavent, l'arquebisbe de València i exbisbe de Tortosa:

«Està molt preparat per a aquesta missió, tant en el vessant eclesial com en la seva representació institucional com a copríncep d'Andorra», argumentava Benavent. «El nostre fill il·lustre, en definitiva, ens ha posat al mapa», sentenciava l'alcalde de Tivissa i

excompany de classe de Josep-Lluís Serrano Pentinat.

Cerimònia històrica

Un bisbe amb «olor de terra», tal com era definit per qui succeirà Serrano, l'arquebisbe Joan-Enric Vives, era el protagonista d'una ordenació que no es repetia des de feia 53 anys en l'única catedral romànica de Catalunya, quan entrava a dirigir l'Església d'Urgell

un altre tarragoní, el milanenc Joan Martí Alanís (1928-2009).

«Durant aquests dies previs a la seva ordenació, ens ha parlat molt bé d'aquestes terres que el van veure néixer», reconeixia, ja des del presbiteri i amb la catedral plena a vessar, l'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, que també dedicava unes paraules a Pepita Pentinat, que seia a pocs metres del president de la Genera-

litat, Salvador Illa i d'altres representants civils de Catalunya: «Heu fet un nano molt ferm, l'heu pujat molt bé», ha dit a la mare del nou bisbe coadjutor. Així era com començava una festa episcopal en què Serrano Pentinat era protagonista, minuts després, de la imposició de les mans, la unció del cap i el lliurament del llibre dels Evangelis i de les insígnies episcopals.

Després de repassar la biografia del bisbe tivissà davant la multitud, l'arquebisbe i substituït per als Afers Generals de la Secretaria d'Estat de la Santa Seu, Edgar Peña Parra, recordava com va conèixer Serrano a Nicaragua (2016-2017) durant el seu segon servei diplomàtic per al govern de l'Església. Ho feia, en aquest sentit, abans de col·locar-li la mitra al tivissà, sota l'atenta mirada del nunci apostòlic a Espanya i Andorra, Bernardito Aua, i de tots els bisbes catalans, entre els quals destacava el màxim repre-

53 anys

● Feia 53 anys que no hi havia cap ordenació en aquesta catedral, que és l'única romànica que hi ha a tota Catalunya.

sentant de la diòcesi de Tortosa, Sergi Gordo.

Un bisbe, Sergi Gordo, que compartirà amb Serrano, juntament amb els bisbes auxiliars de Barcelona i l'actual bisbe de Girona, fra Octavi Vilà, una franja d'edat que no supera els seixanta-cinc anys, i que uns dies previs a l'ordenació regalava el bàcul que lluirà damunt del presbiteri de la catedral urgellitana. Per la seva part, la parròquia de Sant Jaume de Tivissa decidia, paral·lelament, obsequiar el bisbe coadjutor d'Urgell amb la flectata, la vestidura pròpia dels bisbes. Serrano Pentinat acabarà sent bisbe titular d'aquesta diòcesi en el moment en què el Papa accepti la jubilació del seu predecessor.